

XXXVI. zasedání Akademického sněmu Akademie věd České republiky

Praha 22. dubna 2010

Bod programu: 3

**SEZNAM KANDIDÁTŮ
PRO VOLBY ČÁSTI ČLENŮ AKADEMICKÉHO
SNĚMU PRO FUNKČNÍ OBDOBÍ 2010–2014**

XXXVI. zasedání Akademického sněmu AV ČR, konané dne 22. dubna 2010, je posledním řádným zasedáním Akademického sněmu ustaveného pro funkční období 2006–2010. Podle čl. 11 odst. 1 písm. e) a f) Stanov AV ČR je úkolem tohoto závěrečného zasedání zvolit tajnou volbou dvě skupiny členů Sněmu pro další funkční období, a to:

- nejvýše 10 zástupců průmyslu, obchodních kruhů a bank, navržených pracovišti AV ČR a příslušnými podnikatelskými svazy,
- nejvýše 25 významných domácích a zahraničních vědců, navržených pracovišti AV ČR.

Na základě výzvy předsedy Akademie věd ČR z 21. ledna 2010 bylo předloženo celkem 25 návrhů kandidátů na členství v Akademickém sněmu AV ČR pro funkční období 2010–2014 z řad zástupců průmyslu, obchodních kruhů a bank a celkem 45 návrhů kandidátů z řad významných domácích a zahraničních vědců.

Jde o tyto návrhy:

A.I ZÁSTUPCI PRŮMYSLU, OBCHODNÍCH KRUHŮ A BANK NAVRŽENÍ PODNIKATELSKÝMI SVAZY

Ing. Pavel Kafka, dr. h. c. (1949)

Svaz průmyslu a dopravy ČR, viceprezident

Absolvoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, obor světová ekonomika, zahraniční obchod. V letech 1973–1991 působil na Ministerstvu zahraničních věcí, z toho řadu let v Japonsku, Řecku, a v letech 1986–1991 jako vedoucí ekonomického oddělení velvyslanectví v Bonnu. Od roku 1993 pracoval u firmy Siemens, s. r. o., v letech 1994–2009 jako její generální ředitel a zároveň zemský ředitel (Country CEO) skupiny Siemens v České republice. Aktuálně působí jako viceprezident Svazu průmyslu a dopravy ČR, předseda Fóra průmyslu a vysokých škol, člen vědecké rady VŠE, člen správních rad ČVUT a VŠE, člen výboru Manažerské asociace a člen správní rady nadace PANGEA. V uplynulé době působil řadu let jako 1. viceprezident Českomoravské elektrotechnické asociace, viceprezident Česko-německé obchodní a průmyslové komory, člen Rady vlády pro rozvoj lidských zdrojů. Je nositelem titulu Manažer roku a čestné vědecké hodnosti doktor honoris causa. Pro své zkušenosti v oblasti řízení VaV i na mezinárodní úrovni je navrhován na funkci člena Akademického sněmu AV ČR za Svaz průmyslu a dopravy ČR.

Navrhuje: Svaz průmyslu a dopravy ČR

Doc. Ing. Milan Kašík, CSc. (1948)

Vysoká škola finanční a správní, o. p. s., prorektor pro marketing a komunikaci

V celé své kariéře se zaměřuje na vývoj a historii médií, marketingovou komunikaci a strategický marketing malých a středních podniků (dále „MSP“). Do roku 1988 pů-

sobil na Univerzitě Karlově v Praze na Fakultě žurnalistiky jako vědecký pracovník, poté do roku 2003 v manažerských funkcích jako ředitel tiskového odboru a mluvčí vlády ČR a ředitel vydavatelství odborných titulů *Economia*. Mj. stál u zrodu AMSP. Veškeré své odborné a výzkumné aktivity implementuje v podnikové praxi, zejména v oblasti strategického marketingu, přípravy efektivní marketingové komunikace a aktivit PR. Řeší významné projekty v rámci strukturálních fondů EU, zaměřené na rozvoj činnosti vědeckých a výzkumných organizací (mj. projekt Multiplikační efekty). Publikoval celkem cca 50 odborných článků a několik knižních publikací, z nichž nejvýznamnější k dané sféře MSP jsou: *Marketing při utváření podnikové strategie* (2009), *Marketingové řízení zahraničního obchodu* (2006), *Marketingové řízení malých a středních podniků* (2005), *Český odborný tisk* (2002) ad.

Navrhuje: Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR

Doc. Ing. Miloslav Kepka, CSc. (1957)

Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta strojní, manažer Regionálního technologického institutu

Asociace výzkumných organizací, člen předsednictva

Studoval na Českém vysokém učení technickém v Praze, v roce 1986 obhájil kandidátskou disertační práci. Od roku 1987 působil ve ŠKODA VÝZKUM, s. r. o., v letech 2000–2008 byl ředitelem této společnosti. Spolupracoval s Ústavem termomechaniky AV ČR a Ústavem teoretické a aplikované mechaniky AV ČR. V letech 2004–2005 byl členem představenstva Výzkumného ústavu kolejových vozidel, a. s., Praha. Nyní je zaměstnancem Západočeské univerzity v Plzni, kde se věnuje rozvoji spolupráce s podniky ve VaV. Má zkušenosti s řízením VaV projektů, zejména pro sektor dopravního strojírenství, řešil řadu veřejných projektů (GA ČR, MPO, MŠMT, RP EU). Vydal 120 výzkumných zpráv, 100 příspěvků do sborníků konferencí a časopisů, učební texty. Je členem Inženýrské akademie ČR, držitelem Certifikátu v managementu od Open University, finalistou soutěže Manažer roku 2004, zasedá v několika vědeckých radách. Je dlouholetým členem předsednictva Asociace výzkumných organizací. Dobře se orientuje v akademickém i průmyslovém prostředí a dle AVO by byl kvalitním zástupcem v Akademickém sněmu AV ČR.

Navrhuje: Asociace výzkumných organizací

Prof. Ing. Jan Macek, DrSc., FEng. (1949)

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta strojní, proděkan pro vědu a výzkum, vedoucí Ústavu automobilů, spalovacích motorů a kolejových vozidel
vedoucí Výzkumného centra spalovacích motorů a automobilů Josefa Božka

Jeho hlavním odborným zaměřením je teorie, konstrukce a zkoušení pohonových ústrojí automobilů a spalovacích motorů, zejména termodynamika a vnitřní aerodynamika pístových motorů a plicích turbodmychadel, modelování nestacionárních procesů spalování, tvorby emisí a výměny náplně válce založené na kombinaci experimentů a simulace. Zabývá se také vývojem algoritmů a programováním simulačních metod spočívajících v numerickém řešení diferenciálních rovnic a dále optimalizací a návrhem experimentů. Řídil VaV projekty s holistickým přístupem k termodynamice, mechanice, životnímu prostředí a problémům řízení spalovacích motorů, vozidlo-

vých pohonů a elektrárenských soustrojí. Má zkušenosti s řízením výzkumných a vývojových týmů do 150 pracovníků a řízením fakulty s 500 pracovníky. Je autorem 17 patentů a cca 150 publikací na téma aplikací výzkumu (od roku 2002 zejména SAE International). Dlouhá léta spolupracuje s Ústavem termomechaniky AV ČR v oblasti modelování termoaerodynamiky spalovacích motorů. Cílem jeho kandidatury je hledání vzájemného pochopení problematiky základního a aplikovaného výzkumu, zejména z hlediska zajištění potřebných zdrojů pro výzkum založených na průmyslové produkci ČR.

Navrhuje: Sdružení automobilového průmyslu

Ing. Karel Mráček, CSc. (1947)

Asociace výzkumných organizací, člen předsednictva
NEWTON College, a. s.

Je aktivním členem předsednictva Asociace výzkumných organizací s ekonomickým vzděláním a dlouholetými zkušenostmi ve výzkumu, výuce na vysokých školách i v podnikatelské sféře včetně řídicích funkcí. Své výzkumné aktivity (grantové projekty, projekty NPV II ad.) zaměřuje na politiku na podporu výzkumu, vývoje a inovací, ekonomické aspekty VaVal, státní regulaci a podnikatelské prostředí včetně finančního sektoru. V posledních pěti letech publikoval jako autor či spoluautor 10 knižních publikací, řadu článků v recenzovaných časopisech a výzkumných studiích. Spolupracuje s pracovišti AV ČR a přednáší na vysokých školách. Účastní se jako expert přípravy řady relevantních dokumentů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací (např. Národní inovační politika ČR na léta 2005–2010, Národní politika VaV ČR na léta 2004–2008 včetně aktualizace ad.). Je členem pracovní skupiny RVVI pro Analýzu VaVal v ČR, hodnotitelem MŠMT a členem HK MPO. Je navrhován pro své znalosti a zkušenosti a schopnost vnímat rozdíly akademické a podnikatelské kultury i účinně obě oblasti propojovat.

Navrhuje: Asociace výzkumných organizací

Ing. Vladimír Sloup (1972)

Asociace pro podporu projektů spolupráce veřejného a soukromého sektoru (Asociace PPP), výkonný ředitel

Nejdříve se věnoval po dobu 13 let kontrole hospodaření se státními prostředky na Nejvyšším kontrolním úřadě, v době odchodu na úrovni senior auditor. Mj. se věnoval kontrole dotací do vědy a výzkumu jak z Grantové agentury ČR, tak z jednotlivých sektorových ministerstev. Již na NKÚ se začal věnovat problematice PPP (Public Private Partnership) projektů, v čemž pokračuje i jako výkonný ředitel Asociace PPP. Z této pozice se věnuje širokému spektru problémů od financování projektů, přes dopady na veřejný dluh, až po osvětovou činnost v médiích. Jedním z takových témat je např. vysvětlování inovativnosti přístupu PPP při plnění veřejné poptávky a zapojení inovací soukromého sektoru do těchto řešení. Dále se v rámci svého působení věnuje oponentní práci k odborným studiím na téma PPP, oponentuře bakalářských a diplomových prací na toto téma a výuce PPP pro soukromý a veřejný sektor a pro studenty vysokých škol.

Navrhuje: Asociace PPP

Ing. Pavel Švarc, CSc., MBA (1956)
KKCG, a. s., ředitel pro strategické projekty

V současné době působí jako prezident Svazu chemického průmyslu ČR, který sdružuje organizace z oblastí chemického, gumárenského a farmaceutického průmyslu ČR. V letech 1999–2005 vykonával funkci generálního ředitele Unipetrolu, a. s., a nyní pracuje jako ředitel pro strategické projekty společnosti KKCG, a. s. Svou činností přispívá ke spolupráci výzkumu s průmyslovými podniky a k uplatňování jeho výsledků v praxi.

Navrhuje: Svaz chemického průmyslu ČR

Ing. Robert Troška (1930)
Český komitét pro vědecké řízení, předseda
RITMO, s. r. o., ředitel

Založil a řídí středisko RITMO, s. r. o. (středisko racionalizace, inovace, technického rozvoje, managementu, organizace). V posledních desetiletích je mezinárodně známý jako tvůrce a koordinátor interdisciplinárních týmů. Tyto týmy sestávají z různých odborníků a podniků, které pracují ve třech oblastech, a to: (1) aplikace a implementace nových technik a technologických procesů, (2) výstavba průmyslových linek a podniků, (3) snižování administrativní náročnosti (mapování procesů a zdrojů procesů, optimalizace průběhu procesů, řízení procesu změn) a řízení a zlepšování lidských zdrojů. Koordinuje práci týmů, které realizují pod jeho vedením analýzy, projekty, inženýring a spolupráci na výstavbě výrobních linek a podniků v tuzemsku i v zahraničí. Pracoval 27 let ve výzkumu strojírenských technologií a je autorem řady publikací.

Navrhuje: Asociace inovačního podnikání ČR

Prof. Ing. Miroslav Václavík, CSc. (1943)
VÚTS, a. s., předseda představenstva a generální ředitel

Zabývá se vědeckou, výzkumnou a odbornou činností zejména v oblastech technické mechaniky (teorie mechanismů a strojů), konstrukce strojů a zařízení a také v oblasti řízení výzkumu a vývoje. Publikoval cca 100 příspěvků v časopisech a sbornících tuzemských i zahraničních konferencí. Je spoluautorem monografie Vačkové mechanizmy (anglicky a německy). Získal ocenění Česká hlava a Manažer roku ve výzkumu a vývoji. Působí jako předseda představenstva a generální ředitel ve Výzkumném ústavu textilních strojů Liberec, a. s. Je členem Akademického sněmu AV ČR.

Navrhuje: Asociace výzkumných organizací

A.II ZÁSTUPCI PRŮMYSLU, OBCHODNÍCH KRUHŮ A BANK NAVRŽENÍ PRACOVÍŠTI AKADEMIE VĚD ČR

RNDr. Miroslav Griga, CSc. (1956)

Agritec, výzkum, šlechtění a služby, s. r. o.

Je navrhován do Akademického sněmu jako představitel podnikatelské sféry, mohl by ale být navržen i jako významný vědec v oblasti zemědělského výzkumu. Patří totiž mezi ty výjimečné osobnosti, které dokáží skloubit kvalitní výzkum s praktickou realizací výzkumných poznatků, a to v organizaci, která si na sebe musí vydělat. Se svým týmem zveřejnil 34 časopiseckých publikací (ISI WK), 20 příspěvků v odborných monografiích, podílel se na realizaci dokumentárních filmů v oblasti rostlinných biotechnologií a šlechtění rostlin. Od roku 1990 působí jako národní korespondent ČR v International Association for Plant Biotechnology, je členem redakčních rad tří mezinárodních vědeckých časopisů. Jeho dlouholetý fyziologicko-genetický výzkum je směřován do oblasti šlechtění rostlin, v posledním desetiletí zejména do tvorby geneticky modifikovaných leguminóz a průmyslových plodin.

Navrhuje: Biologické centrum AV ČR, v. v. i.

Ing. Zora Hanzlíková (1951)

DYNEX TECHNOLOGIES, spol. s r. o., jednatelka

Pracuje jako jednatelka společnosti Dynex Technologies, která ve spolupráci s akademickými i klinickými pracovišti vyvíjí a vyrábí specializované laboratorní přístroje a diagnostické soupravy na molekulárně biologických principech. Společnost Dynex Laboratories je příjemcem několika projektů od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva průmyslu a obchodu, zaměřených např. na vývoj diagnostických souprav pro detekci bakteriálních a virových infekcí nebo na vývoj nového automatického přístroje určeného pro diagnostiku hladin protilátek v infekční sérologii, imunologii a parazitologii.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

RNDr. Pavel Hedbávný, CSc. (1948)

VAKUUM PRAHA, spol. s r. o., ředitel

V letech 1973–1991 byl výzkumným pracovníkem ve Výzkumném ústavu vakuové techniky TESLA (později TESLA – Vakuová technika) se zaměřením na kvadrupólovou hmotnostní spektrometrii, SIMS a obecně vakuovou fyziku. V letech 1991–1993 byl ředitelem TESLA – Vakuová technika. V roce 1993 se podílel na založení společnosti VAKUUM PRAHA. V letech 1993–2003 působil jako předseda České vakuové společnosti a v letech 1998–2004 jako zástupce České vakuové společnosti v mezinárodní Unii pro vakuovou fyziku, vakuovou techniku a aplikace (IUVSTA). Aktivně spolupracuje s CERN, JINR Dubna, českými a zahraničními univerzitami a ústavy při konstrukci a realizaci komplexních vakuových zařízení. Patří k nemnoha podnikatelům, kteří podporují výzkum v AV ČR.

Navrhuje: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Pavel Hradil, CSc. (1957)

Univerzita Palackého v Olomouci
Farmak, a. s., ředitel výzkumu

Od roku 1983 do současnosti aktivně pracuje v aplikovaném výzkumu farmaceutických podniků (Chemopharma, Farmakon, Farmak). Zpočátku jako technolog, později v řídicích funkcích. Hlavní náplní jeho práce je vývoj nových technologických postupů a přenos laboratorních výsledků do průmyslového měřítko. Od roku 1985, kdy začal pracovat na kandidátské práci (externí aspirantura na VÚFB Praha), se vedle vývojové praxe zabýval i základním výzkumem a prací vědeckou. Od roku 1994 se věnuje práci na katedře organické chemie v Olomouci, a to jak práci vědecké, tak práci pedagogické. V roce 2000 byl habilitován docentem organické chemie, v roce 2008 profesorem organické chemie. Od roku 2005 publikoval 13 článků, dvě monografie, získal sedm patentů a dalších pět patentových přihlášek je v řízení. Většina patentů byla realizována ve výrobě. Souhrnný přínos všech realizovaných patentů přesahuje 1,4 miliardy korun. V rámci univerzity vede bakalářské, magisterské i doktorské práce.

Navrhují: Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i., Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i.

Doc. Mgr. Ing. Karel Chadt, CSc. (1955)

ŠKODA AUTO, a. s., Střední odborné učiliště strojírenské

Je členem akreditační komise ČR pro vysoké školy, předsedou akreditační komise ČR pro vyšší odborné vzdělávání, členem komise RLZ Svazu průmyslu, na MŠMT členem Komise pro Cenu ministra za výzkum, členem Vědecké rady Fakulty výrobních technologií a managementu v Ústí nad Labem a členem Akademické rady Vysoké školy Škoda Auto. Přednáší management na Vysoké škole Škoda Auto a referáty na tuzemských i zahraničních konferencích v oblasti vzdělávání zaměstnanců. V roce 2009 mu byly vydány dvě publikace zabývající se kreativitou. Dle navrhovatelů je vhodným kandidátem, protože dlouhodobě pracuje na pomezí soukromého průmyslového sektoru a akademického prostředí a je členem řady odborných a poradních orgánů vlády ČR pro vzdělávání.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

RNDr. Vladimír Kolařík, CSc. (1945)

DELONG INSTRUMENTS, a. s., člen představenstva

Od roku 1971 do roku 1990 působil v Československé akademii věd v Ústavu přístrojové techniky v Brně. V závěru akademické kariéry byl samostatným vědeckým pracovníkem a zástupcem ředitele. Jeho oborem byla fyzika pevných látek s orientací na elektronovou mikroskopii. Po roce 1990 se stal představitelem firmy DELONG INSTRUMENTS, a. s., zabývající se výzkumem, vývojem a prototypovou výrobou

unikátních elektronově optických a rentgenových zařízení určených jak pro aplikace v oblasti mikrobiologické, tak v polovodičovém průmyslu. Partnery firmy jsou přední světové organizace.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Ing. Martin Kupka, CSc. (1962)

ČSOB, a. s., hlavní ekonom, ředitel investičního výzkumu

Na odborných konferencích a ve sdělovacích prostředcích analyzuje ekonomický vývoj a hospodářskou politiku v ČR, vyjadřuje se ke strategickým otázkám typu vhodné penzijní reformy či přijetí evropské společné měny. Příležitostně přednáší na téma aplikované makroekonomie pro širokou škálu posluchačů: od studentů ekonomických škol až po zájemce z řad zainteresované veřejnosti. Přípravuje rovněž posudky na disertační a doktorské práce z oboru ekonomie a účastní se oponentur těchto prací. Je členem České společnosti ekonomické a členem Dozorčí rady Vysoké školy ekonomie a managementu.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Sociologický ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. Ing. Pavel Mertlík, CSc. (1961)

Raiffeisenbank, a. s., hlavní ekonom, ředitel týmu ekonomického výzkumu

V letech 1989–1998 vyvíjel intenzivní vědeckou publikační činnost se zaměřením na teorii cen a empirické studie transformace ekonomiky ČR a dalších zemí regionu střední a východní Evropy. Od roku 2001 se věnuje aplikovanému výzkumu české ekonomiky a finančních trhů pro účely finanční skupiny Raiffeisen Zentralbank (Rakousko). Věnuje se také pedagogické činnosti. Od roku 1991 působí na Fakultě sociálních věd UK a od roku 2004 je členem její vědecké rady. V letech 1983–1990 působil na Vysoké škole ekonomické v Praze. Od roku 2008 je hostujícím profesorem na Staffordshire University, Stoke on Trent (Velká Británie). V letech 1998–2001 byl předsedou Rady vlády ČR pro výzkum a vývoj, v letech 2004–2006 prezidentem České společnosti ekonomické.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

RNDr. Jiří Moos, CSc. (1960)

Sigma-Aldrich, spol. s r. o., supervisor pro Českou republiku a Slovensko

Gynekologicko-porodnická klinika 1. LF UK a VFN, Centrum asistované reprodukce

Věnuje se výzkumné a publikační činnosti v oblasti reprodukční biologie a medicíny. Je autorem 33 publikací v impaktovaných časopisech a jedné kapitoly v knize. Spolupracuje s AV ČR a podporuje vědu, mj. založením Společné laboratoře proteomiky společnosti Immunotech, a. s., a AV ČR, založením Ceny Arnolda Beckmanna oceňující špičkové práce v oblasti Life Science a podporou Ceny manželů Coriových pro mladé vědecké pracovníky. Je externím členem Rady Biotechnologického ústavu

AV ČR, v. v. i., a externím členem Rady Centra nádorové proteomiky. V současnosti se podílí na řešení grantového projektu NS9781-32009 spolu s Ústavem živočišné fyziologie a genetiky AV ČR, v. v. i., a Mikrobiologickým ústavem AV ČR, v. v. i.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

RNDr. Marek Moša, Ph.D. (1970)
SEVAPHARMA, a. s., výkonný ředitel

Je vysoce erudovaným odborníkem v oblasti biotechnologií s velkým odborným kreditem. Jeho všeobecný přehled a týmové zkušenosti v oblasti virové problematiky zaměřené na biotechnologii (vakcíny) jej obecně řadí mezi významné výzkumné a vývojové pracovníky v oboru. Jeho sofistikovaná pomoc v oblasti duševního vlastnictví patří mezi konstantní aktivity s pracovníky Ústavu molekulární genetiky AV ČR, v. v. i. Vykonává aktivní pedagogickou činnost se zaměřením na farmakologii na 1. lékařské fakultě UK, Přírodovědecké fakultě UK a Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT. Má zkušenosti s asociační aktivitou v rámci klastru biotechnologických společností CZECHBIO, kde vykonává pozici předsedy představenstva. Je rovněž uznávaným odborníkem v dotační problematice související s biotechnologickým výzkumem, jeho financováním a s farmaceutickou výrobou a přípravou léčivých přípravků v celém jejím rozsahu. Podílí se rovněž na hodnocení výzkumných a inovačních projektů v dikci MPO, GA ČR a MŠMT.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Ing. Lubomír Němec, CSc. (1944)
I.T.A.-Intertact, s. r. o., ředitel

Je zakládající osobností obchodní společnosti, ve které stále působí a která se vypracovala mezi významné obchodní partnery řady vědeckých, výzkumných a zdravotnických ústavů. Cesta jím zvolená vedla především přes vysokou kvalitu dodávaných produktů a služeb poskytovaných zákazníkům, takže je dnes partnerem předních světových výrobců. Dlouhodobě spolupracuje s několika vědeckými ústavem a vysokými školami prostřednictvím Center, případně klastrů, podílí se finančně na jejich chodu a aktivně působí i v řídicích orgánech těchto útvarů. Má vysokou odbornou i morální autoritu v oboru. Tuto autoritu umí využívat ve prospěch dobré věci a pokroku a umí se výrazně vymezit v případech, kdy neshledává průběh věcí v souladu s principy, ve které věří.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

MUDr. Vít Perlík (1975)
Zentiva, k. s., manažer klinického vývoje

V letech 2000–2001 působil jako lékař absolvent ve Fakultní nemocnici Bulovka 2. lékařské fakulty UK na Infekční klinice, kde se zaměřoval na lymfskou boreliozu

a ostatní neuroinfekce. V letech 2001–2004 byl postdoktorandem na University of Tennessee, Health Science Center, Memphis, kde se zaměřoval na fyziologii a experimentální model horečky. V letech 2005–2006 byl manažerem klinických studií a vývoje ve společnosti Zentiva, a. s., Výzkum a vývoj, v oddělení klinických studií a vývoje. Od roku 2006 je manažerem-seniorem klinických studií a vývoje. Je autorem a spoluautorem 11 publikací v impaktovaných časopisech (originální a přehledné články) a 11 kongresových sdělení či abstraktů. V současné době se věnuje aplikovanému klinickému výzkumu ve farmaceutickém průmyslu, zejména v oblasti klinické farmakologie. Věří, že primární výzkum je základem jakéhokoli dalšího rozvoje naší společnosti a jako takový je třeba ho prezentovat a obhajovat, a k tomu by rád přispěl.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Ing. Pavel Šebek, CSc. (1963)

Zentiva, k. s., ředitel vývoje

Vystudoval organickou chemii na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze (Ústav organické chemie), postgraduální studium absolvoval na Ústavu organické chemie a biochemie ČSAV a na University of Wisconsin, Madison, USA. Od roku 1997 pracuje v chemickém a farmaceutickém průmyslu, nejprve u firmy BASF a následně ve společnosti Zentiva. V současné době zastává pozici ředitele oddělení vývoje Zentiva, k. s. Publikoval více než dvě desítky vlastních vědeckých prací v mezinárodních časopisech a je autorem cca 10 patentů. Má rozsáhlé zkušenosti s řízením a financováním aplikovaného výzkumu jak v zahraničí, tak v ČR. Je dobře obeznámen s problémy základního výzkumu a velmi dobře zná prostředí ústavů Akademie věd. Je členem dozorčích rad Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i., a Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i. Jeho zkušenosti jako představitel firmy, která soustavně vykazuje významné aktivity ve vlastním aplikovaném výzkumu, by byly přínosem pro jednání Sněmu AV ČR.

Navrhuje: Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Ing. Jan Šotola, CSc. (1959)

Zentiva Group, a. s., ředitel vývoje

Působí ve funkci ředitele výzkumu a vývoje společnosti Zentiva Group, a. s. Absolvoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze. Byl na pracovní stáži v berlínském institutu Max Planck Institute. V roce 1994 nastoupil do společnosti Léčiva, tehdejšího předchůdce Zentivy, kde pracoval jako ředitel chemického výzkumu a vývoje. Souběžně byl také předsedou představenstva VÚFB, a. s. (pobočky společnosti v rámci skupiny Zentiva NV). Koordinuje a podílí se na řešení řady výzkumných projektů a významně přispívá ke spolupráci výzkumu a vývoje a podnikatelské sféry včetně uplatňování vědeckých výsledků ve farmaceutické praxi. Je členem vědecké rady VŠCHT a dalších institucí.

Navrhují: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Ing. František Vágner (1954)

ENVINET, a. s., předseda představenstva a generální ředitel

Je zakladatelem a vrcholným manažerem úspěšné společnosti ENVINET, a. s. Při rozvoji firmy se zaměřuje na zavádění moderních metod řízení, špičkových výrobních prostředků a technologií. Společnost především dodává pro českou jadernou energetiku, zejména v oblasti radiochemie, spektrometrie ionizujícího záření, vývoje software a charakterizace radioaktivních odpadů. Významně se podílí na dodávkách laboratorních technologií pro česká výzkumná a vzdělávací pracoviště. Projekty v oblasti spektrometrie záření, které firma realizuje, představují synergii špičkového průmyslu a vědeckých poznatků. Šíří dobré jméno českých výrobců při dodávkách sofistikovaných měřicích systémů do zahraničí. Při vedení firmy a řízení projektů se vyznačuje schopností komplexně obsáhnout problém včetně detailů, neustále si zvyšuje vlastní kvalifikaci v oboru a zároveň se aktivně podílí na výchově mladých odborníků. Má široký obchodní a ekonomický přehled a aktivní zájem o dění ve společnosti.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Doc. MUDr. Vladimír Viklický, CSc. (1938)

Ústav jaderného výzkumu Řež, a. s., ředitel divize

Od roku 2000 pracuje v Ústavu jaderného výzkumu Řež, a. s., jako ředitel divize. Do té doby pracoval v Ústavu molekulární genetiky AV ČR jako vědecký pracovník. Je autorem více jak 150 publikací, byl více jak 1000krát citován. Třicet let přednáší na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

**B.I VÝZNAMNÍ DOMÁCÍ A ZAHRANIČNÍ VĚDCI
Z OBLASTI VĚD O NEŽIVÉ PŘÍRODĚ**

Doc. RNDr. Vladimír Baumruk, DrSc. (1953)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Fyzikální ústav, ředitel

Studoval na Matematicko-fyzikální fakultě UK (1973–1978) obor fyzika, specializace biofyzika. Vědecká hodnost CSc. mu byla udělena v roce 1991, docentem byl jmenován v roce 1997, titul DrSc. získal na Univerzitě Komenského v Bratislavě v roce 2004. Od roku 1982 pracuje na Matematicko-fyzikální fakultě UK ve Fyzikálním ústavu UK, od roku 2004 je jeho ředitelem. Absolvoval dlouhodobé pobyty v zahraničí (Moskevská státní univerzita, University of Illinois v Chicagu) a jako hostující profesor působil na Univerzitě Paris VI a Paris XIII. Na MFF UK přednáší, vede bakalářské i diplomové práce a školí doktorandy. Je garantem oboru Biofyzika a chemická fyzika v navazujícím magisterském studiu a členem rady doktorského studijního oboru Biofyzika, chemická a makromolekulární fyzika. Jeho vědeckým zaměřením je fyzika

biomolekul a vibrační spektroskopie. Je autorem 75 původních vědeckých prací, jeho H-index je 20, má více než 1000 citací (bez autocitací) dle WOS. Je členem Jednoty českých matematiků a fyziků a Society for Applied Spectroscopy. Je také členem Rady Ústavu fotoniky a elektroniky AV ČR, v. v. i.

Navrhuje: Ústav fotoniky a elektroniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Bičák, DrSc., dr. h. c. (1942)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Ústav teoretické fyziky

Působí na Matematicko-fyzikální fakultě UK od jejího absolvování v roce 1964 (1982 doc., 1983 DrSc., 1991 prof.). Na Ústavu teoretické fyziky přednáší zvláště relativistickou a matematickou fyziku, kosmologii a teorii pole. Ve svých původních, celosvětově úspěšných vědeckých pracích se zabývá hlavně obecnou teorií relativity, jejími matematickými aspekty, fyzikou černých děr, gravitačním zářením, kosmologií atd. Působil na řadě špičkových světových pracovišť v oboru (CalTech, Moskevská univerzita, MPI Garching, Cambridge, Postupim aj.). Se svými žáky vytvořil uznávanou pražskou relativistickou školu. Byl a je aktivní ve vědecké a pedagogické i organizační činnosti: 17 let ředitel ústavu, člen vědeckých rad MFF UK, Astronomického ústavu AV ČR a Fyzikálního ústavu AV ČR, předseda rady doktorského studia, redakčních rad mezinárodních časopisů, zakládající člen Učené společnosti ČR. Dlouhodobě spolupracuje s kolegy a žáky na jiných VŠ i v Akademii a své bohaté zkušenosti a široký rozhled uplatňuje k rozvoji vědy a kultury i mimo rámec své specializace.

Navrhuje: Astronomický ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. Ing. Miroslav Čech, CSc. (1954)

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská, děkan

Pracuje v oblasti laserové techniky a elektronických systémů, je mj. spoluautorem celosvětové sítě laserových družicových radarů, laserů pro lékařské účely atd. Je autorem či spoluautorem několika desítek publikací v uznávaných časopisech a na zahraničních konferencích. Pravidelně přednáší a vedl řadu diplomových a doktorských prací. Spolupracuje dlouhodobě s několika ústavu AV ČR. Spolupráci mezi Fakultou jadernou a fyzikálně inženýrskou ČVUT a ústavu AV ČR účinně podporuje a prosazuje i ze současné pozice děkana této fakulty.

Navrhuje: Ústav jaderné fyziky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Pavel Drábek, DrSc. (1953)

Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta aplikovaných věd

Je respektovaným odborníkem v teorii parciálních diferenciálních rovnic. Vede katedru matematiky na Fakultě aplikovaných věd ZČU. Je autorem nebo spoluautorem sedmi knih a 130 vědeckých článků. Jeho práce mají mimořádný citační ohlas. Byl hostujícím profesorem na významných univerzitách v Itálii, Německu, USA, Kanadě, Japonsku, Chile a Austrálii. Je členem redakčních rad osmi předních světových peri-

odík zaměřených na nelineární analýzu a editoval celou řadu kolektivních prací. Vychoval celkem osm doktorandů a pravidelně působí v komisích pro obhajoby na mnoha vysokých školách v ČR. Je úspěšným řešitelem mnoha domácích i zahraničních grantů. V roce 1986 dostal Cenu Jednoty československých matematiků a fyziků pro mladé vědecké pracovníky. Je nositelem Medaile 2. stupně MFF UK, Hlávkovy ceny a Pamětní medaile Západočeské univerzity v Plzni. V roce 2009 získal Cenu ministryně školství, mládeže a tělovýchovy za mimořádné výsledky. V letech 2004–2006 byl předsedou Českého komitétu pro matematiku. Je členem Akademického sněmu AV ČR a Učené společnosti ČR.

Navrhují: Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

Prof. Dr. Ing. Ivo Herle (1966)

Technische Universität Dresden, Institut für Geotechnik

Tento světově uznávaný vědec vystudoval Fakultu stavební ČVUT, dále působil v letech 1989–1997 v Ústavu teoretické a aplikované mechaniky ČSAV (později AV ČR) a v letech 1994–1998 v Institut für Bodenmechanik und Felsmechanik, Universität Karlsruhe, jako vědecký spolupracovník (Wissenschaftlicher Mitarbeiter). V roce 1997 obhájil doktorskou a disertační práci na Universität Karlsruhe. V letech 1998–2003 pracoval opět v ÚTAM AV ČR jako vědecký pracovník, vedoucí laboratoře mechaniky zemin, a v letech 2000–2002 jako zástupce ředitele. 1998–2002 přednášel na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, 2001–2003 získal grant Marie Curie Individual Fellowship, Universität Innsbruck, Institut für Geotechnik und Tunnelbau. V roce 2003 se habilitoval v oboru mechaniky zemin a zakládání staveb na Universität Innsbruck. V roce 2004 byl jmenován řádným profesorem mechaniky zemin a zakládání staveb na Technische Universität Dresden.

Navrhuje: Ústav teoretické a aplikované mechaniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Hořejší, DrSc. (1951)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Ústav částicové a jaderné fyziky, zástupce ředitele

Je profesorem na Univerzitě Karlově v Praze v oboru teoretická částicová fyzika, specializuje se především na teorii elektroslabých interakcí. Dříve publikoval rovněž práce o poruchové kvantové chromodynamice a o teorii kvantových anomálií. Je autorem nebo spoluautorem několika desítek vědeckých článků a dvou monografií, na něž je celkově více než 800 citací v pracích jiných autorů. Věnuje se i popularizační činnosti. Na Matematicko-fyzikální fakultě UK přednáší kvantovou teorii a teoretickou částicovou fyziku, vychoval řadu diplomantů a doktorandů. Dlouhodobě se podílí na vynikající spolupráci MFF UK a Fyzikálního ústavu AV ČR, v. v. i., a zajímá se o dění v AV ČR.

Navrhuje: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Pavel Höschl, DrSc. (1938)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Fyzikální ústav

Patří mezi významné české fyziky s mezinárodní reputací. Odborně se zaměřuje na technologii přípravy krystalů a tenkých vrstev, fyziku polovodičů, polovodičovou optoelektroniku a detekci infračerveného záření. V období 1990–2003 byl ředitelem Fyzikálního ústavu UK na Matematicko-fyzikální fakultě UK, v současnosti tam řídí laboratoř růstu krystalů a je zodpovědným řešitelem výzkumného záměru MŠMT Fyzika kondenzované fáze: nové materiály a technologie. Kromě základního badatelství má velké zkušenosti i s cíleným výzkumem prováděným na zakázku velkých i malých firem, včetně zahraničních. Působí ve vědeckých radách vysokých škol i v zahraničních institucích. Je členem Učené společnosti ČR a členem Akademického sněmu AV ČR.

Navrhuje: Biologické centrum AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Josef Humlíček, CSc. (1947)

Masarykova univerzita, Přírodovědecká fakulta, Ústav fyziky kondenzovaných látek, ředitel

Věnuje se vědecké práci ve fyzice kondenzovaných látek, elektronové a fononové struktury, optické spektroskopii a elipsometrii. Vykonává rovněž pedagogickou činnost. Vede kurzy termodynamiky a statistické fyziky, fyziky nízkoroměrných kvantových struktur, matematických metod zpracování měření, moderních experimentálních metod. Podle Web of Science má 110 prací, 1500 nezávislých citací, H-index 23. Absolvoval dlouhodobé stáže v zahraničí, zejména v MPI FKF Stuttgart. Významně se podílí na spolupráci vysokých škol a Akademie věd ČR.

Navrhuje: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. RNDr. František Janouch, CSc. (1931)

Royal Institute of Technology, Stockholm
Nadace Charty 77, zakladatel a předseda

Je mezinárodně uznávaným fyzikem, jeho specializací je teoretická jaderná fyzika. V poslední době se věnuje především otázkám produkčních energetických systémů. Významná je i jeho obecně společenská činnost, např. v Nadaci Charty 77, kterou v roce 1978 ve Stockholmu založil a která se po přechodu do ČR po roce 1990 výrazně profiluje v oblasti sociálně humanitární. V uplynulém období byl aktivním členem Akademického sněmu AV ČR. Jeho vědecké i společenské renomé jsou podstatnými předpoklady pro opětovný zdárný výkon funkce.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav jaderné fyziky AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

RNDr. Luděk Klimeš, DrSc. (1958)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta

Je vynikajícím odborníkem v oboru teorie šíření seismických vln. Absolvoval Matematicko-fyzikální fakultu UK v oboru teoretická fyzika (1982, RNDr. 1984, Ph.D. 1997, DrSc. 1998). Je mezinárodně uznávaným odborníkem na řešení přímých a obrácených úloh seismiky metodou sumace Gaussovských svazků. Významný je jeho vklad do studia oceňování přesnosti výpočetních metod používaných při studiu šíření vln. Zasloužil se o založení konsorciálního projektu „Seismic waves in complex 3D structures“, je jedním z vedoucích pracovníků projektu, vynikajícím organizátorem a zároveň jednou z jeho vůdčích odborných osobností. Kromě toho má za sebou vedení a účast v řadě domácích i evropských grantových projektů. Je autorem cca 40 recenzovaných publikací v mezinárodních geofyzikálních časopisech a řady dalších odborných pojednání. Je členem mnoha odborných mezinárodních společností a členem redakční rady časopisu Journal of Seismic Exploration. V současné době vede na Katedře geofyziky MFF UK přednášku o modelování seismických vln.

Navrhuje: Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Jan Kostecký, DrSc. (1946)

České vysoké učení technické v Praze, Stavební fakulta

Výzkumný ústav geodetický, topografický a kartografický, v. v. i., předseda Rady ústavu

Je absolventem oboru geodézie a kartografie na Stavební fakultě ČVUT, kterou ukončil v roce 1969. Od roku 1970 pracuje ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém na Geodetické observatoři Pecný v Ondřejově. Jeho oborem je geodetická astronomie, kosmická geodézie a geodynamika. Od roku 1993 působí též na Katedře vyšší geodézie Stavební fakulty ČVUT. Hodnost DrSc. získal v roce 1993 za práce z oblasti teorie pohybu umělých družic v gravitačním poli Země, profesorem je od roku 1997. Ve Výzkumném ústavu zastával funkci vědeckého tajemníka ústavu, v roce 2007 byl pověřen řízením ústavu. V současné době je předsedou Rady ústavu. Publikoval kolem 230 odborných a vědeckých prací (samostatně i se spoluautory), je spoluautorem dvou odborných knih, z nichž jedna vyšla v Nakladatelství Academia. Od roku 2000 je řešitelem-koordinátorem Výzkumného centra dynamiky Země (projekt „Centra základního výzkumu“ MŠMT). Úzce spolupracuje s Astronomickým ústavem AV ČR, v. v. i., v oblasti dynamiky umělých družic.

Navrhuje: Astronomický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jaroslav Kurzweil, DrSc. (1926)

Matematický ústav AV ČR, v. v. i.

Dosáhl významných výsledků v matematické analýze, zejména v teorii diferenciálních rovnic a v teorii integrálu. Je světově respektovaným zakladatelem moderní teorie integrace. Publikoval více než 100 vědeckých prací a čtyři monografie. V současné době dokončuje další monografii. Je zahraničním členem Královské společnosti v Edinburgu a Belgické královské akademie. Řadu let přednášel na Matematicko-fyzikální fakultě UK. V letech 1990–2000 byl předsedou Akreditační komise vlády

ČR, v letech 1990–1996 ředitelem Matematického ústavu AV ČR, v letech 1996–2002 předsedou Jednoty českých matematiků a fyziků. Byl také členem vědeckých rad UK i MFF UK. Je zakládajícím členem Učené společnosti ČR a nositelem mnoha medailí a čestných doktorátů, např. medaile B. Bolzana, Zlaté medaile UK, medaile J. A. Komenského, čestného doktorátu AV SR. V roce 1996 mu byla udělena medaile Za zásluhy prezidentem ČR Václavem Havlem a v roce 2006 obdržel za celoživotní dílo prestižní cenu české vlády Česká hlava.

Navrhují: Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jana Musilová, CSc. (1948)

Masarykova univerzita, Přírodovědecká fakulta, Ústav teoretické fyziky a astrofyziky, prorektorka pro vědu a výzkum

Je profesorkou na Ústavu teoretické fyziky a astrofyziky. Věnuje se diferenciální geometrii na varietách a variačnímu počtu se zaměřením na matematickou fyziku (variační teorie v mechanice a teorii pole, geometrická teorie neholonomních systémů) a problematice fyzikálního vzdělávání. Zabývá se rovněž problematikou hodnocení výzkumu. Pedagogické aktivity jsou soustředěny do oblasti základního kurzu obecné fyziky, základních i pokročilých kurzů matematiky pro fyziky a specializovaných kurzů pro doktorské studium v oborech Teoretická fyzika a astrofyzika a Obecné otázky fyziky. Působí v řadě odborných grémií (místopředsedkyně odborných skupin Pedagogická fyzika a Organizace výzkumu České fyzikální společnosti Jednoty českých matematiků a fyziků, členka Vědecké rady Masarykovy univerzity aj.) a v akademických funkcích (proděkanka Přírodovědecké fakulty MU v letech 1993–1996 a 2000–2004). V současnosti je prorektorkou Masarykovy univerzity pro vědu a výzkum. Je také členkou Akademického sněmu AV ČR.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i., Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Ivan Netuka, DrSc. (1944)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Matematický ústav, ředitel

Je významným odborníkem v matematické analýze. Je autorem či spoluautorem více než 100 vědeckých a odborných prací a 12 učebních textů. Uskutečnil na 50 zahraničních pobytů na pozvání. Byl zvaným řečníkem na desítkách mezinárodních vědeckých konferencí. Dvakrát byl proděkanem a v letech 1999–2005 děkanem Matematicko-fyzikální fakulty UK. V letech 1986–1990 byl ředitelem Matematického ústavu UK. Je členem vědecké rady MFF UK od roku 1979, členem Grémia AV ČR pro vědecký titul „doktor věd“, členem Českého komitétu pro matematiku. Je šéfredaktorem vědeckého časopisu Comm. Math. Univ. Carolinae a členem redakčních rad dalších tří matematických časopisů. Obdržel řadu ocenění: rytíř řádu Akademických palm (Chevalier dans l'Ordre des Palmes Académiques), Rakouský řád za vědu a umění 1. třídy, Zlatá pamětní medaile UK, Čestná oborová medaile B. Bolzana za zásluhy v matematických vědách (AV ČR). Je členem Akademického sněmu AV ČR. V současné době je ředitelem Matematického ústavu UK a místopředsedou Grantové agentury ČR.

Navrhují: Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Antonín Novotný, CSc., Hdr (1958)

Université du Sud Toulon-Var

Je vynikajícím odborníkem v oblasti parciálních diferenciálních rovnic a jejich aplikací v mechanice a termodynamice tekutin. Přispěl významným způsobem k rozvoji teorie slabých, variačních a entropických řešení pro Navier-Stokesovy rovnice pro vazké stlačitelné tekutiny. V poslední době se zabývá ve spolupráci s E. Feireislem výzkumem singulárních limit pro systém Navier-Stokes-Fourierových rovnic popisujících stlačitelné tepelné vodivé plyny. Za výsledky těchto studií, které byly shrnuty v knize Singular limits in the thermodynamics of viscous fluids, obdrželi oba autoři v roce 2009 Cenu Akademie věd ČR. Je autorem asi 70 původních vědeckých publikací a dvou vědeckých monografií. V současné době je profesorem matematiky na Univerzitě v Toulonu ve Francii a ředitelem Katedry matematiky na Fakultě přírodních věd této univerzity.

Navrhují: Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Rosický, DrSc. (1946)

Masarykova univerzita, Přírodovědecká fakulta, Ústav matematiky a statistiky, ředitel

Patří mezi významné vědce a pedagogy v oboru algebra, působí na Masarykově univerzitě v Brně a je ředitelem Ústavu matematiky a statistiky této univerzity. Publikoval více než 120 prací v mezinárodních časopisech v teorii kategorií a jejich aplikacích v algebře, teorii modelů, algebraické topologii a teoretické informatice. Je spoluautorem monografie Locally presentable and accessible categories vydané nakladatelstvím Cambridge University Press a monografie Algebraic theories: A categorical introduction to general algebra přijaté týměž nakladatelstvím. Působí jako člen redakčních rad tří mezinárodních časopisů (Theory and Applications of Categories, Applied Categorical Structures, Journal for Homotopy and Related Structures).

Navrhuje: Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Zdeněk Strakoš, DrSc. (1957)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta

Je významnou vědeckou osobností v oblasti numerické matematiky. Dlouhodobě spolupracuje s řadou celosvětově významných vědců. Kvalita publikací a další výsledky práce jsou ve světě významně oceňovány (podrobné údaje viz <http://www.cs.cas.cz/~strakos>). Je zaměstnán jako profesor na Matematicko-fyzikální fakultě UK. Je členem redakčních rad časopisů Electronic Transactions on Numerical Analysis a Linear Algebra and its Applications. Je mj. členem Vědecké rady UK, v letech 2005–2009 byl členem Vědecké rady AV ČR, od roku 2008 je členem Akreditační komise ČR a předsedou její stálé pracovní skupiny pro matematiku a informatiku. Od roku 2008 je členem ERC panelu programu IDEAS. V roce 2010 byl zvolen členem výboru pro aplikovanou matematiku evropské matematické společnosti EMS.

Navrhují: Ústav informatiky AV ČR, v. v. i., Ústav teorie informace a automatizace AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc. (1942)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Ústav částicové a jaderné fyziky

Zabýval se studiem alfa rozpadu vysokovzbuzených stavů atomových jader, dynamiky jaderného štěpení a vlastností exotických lehkých jader. Několik let úzce spolupracoval s Ústavem jaderné fyziky AV ČR. Publikoval téměř 100 prací. V současnosti se zabývá studiem spinových závislostí amplitud NN rozptylu při nízkých energiích. Na Matematicko-fyzikální fakultě UK vede přednášky z jaderné fyziky, vedl řadu diplomových a doktorských disertací. Na Univerzitě Karlově v Praze zastával funkci prorektora a pak rektora. Byl předsedou Rady vysokých škol, později předsedou České konference rektorů a členem Rady vlády pro výzkum a vývoj. V současnosti vykonává funkci vládního zmocněnce pro evropský výzkum. V uplynulém období byl aktivním členem Akademického sněmu AV ČR.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav jaderné fyziky AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Jiří Witzany, DrSc., dr. h. c. (1941)

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta stavební

Zabývá se konstrukčně statickou problematikou navrhování, spolehlivostí, reziduální statickou bezpečností a rekonstrukcí staveb a degračních procesů. Od roku 1990 byl vedoucím řešitelem 58 oponentních výzkumných zpráv, řešitelem čtyř interních grantů, grantu TEMPUS, vedoucím řešitelem grantu MPO ČR, řešitelem grantů GA ČR (dosud jeden grant), hlavním řešitelem dvou výzkumných záměrů (doposud jeden výzkumný záměr). Publikoval devět monografií, více než 180 odborných a vědeckých prací v odborných časopisech a sbornících (z toho více než 50 cizojazyčných), 18 vysokoškolských učebních textů, je autorem 16 autorských osvědčení a pěti užitných vzorů, má více než 40 citací v mezinárodní citační databázi. Je autorem osmi experimentálních konstrukcí, autorem koncepce opravy Karlova mostu. V roce 2009 byly navrženy na ocenění dva jeho články v časopise Journal of Performance of Constructed Facilities (USA). Byla mu udělena řada ocenění: Zlatá Felbrova medaile ČVUT (1997), GRAND PRIX FA (1999), ocenění „Významná osobnost v oboru sanací betonových konstrukcí“ (2003), Medaile I. stupně MŠMT (2006), Zlatá medaile ČVUT (2006), Čestné členství ČKIAT (2006), Medaile prof. K. Rektoryse (2007), TU Wien Medaile Johan Joseph Ritter von Prechtel (2007).

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Zlatuška, CSc. (1957)

Masarykova univerzita, Fakulta informatiky, děkan

V roce 1981 absolvoval studium teoretické kybernetiky a matematické informatiky na Přírodovědecké fakultě MU, titul kandidáta věd v oboru matematická informatika obhájil před komisí Československé akademie věd v roce 1987. Po absolutoriu byl zaměstnán na ÚVT MU jako matematik-analytik, od roku 1987 jako zástupce ředitele pro vědeckovýzkumnou činnost. Od roku 1990 je docentem informatiky, od roku 1995 profesorem (na PŘF MU). V roce 2004 zakládal Fakultu informatiky MU a byl jejím prvním děkanem. V roce 1998 byl jmenován rektorem Masarykovy univerzity a od roku 2004 působí opět jako děkan Fakulty informatiky MU. V letech 2002–2008 byl senátorem Parlamentu ČR. Od roku 2009 je místopředsedou Rady vysokých škol a od prosince 2009 členem Vědecké rady AV ČR.

Navrhuje: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

B.II VÝZNAMNÍ DOMÁCÍ A ZAHRANIČNÍ VĚDCI Z OBLASTI VĚD O ŽIVÉ PŘÍRODĚ A CHEMICKÝCH VĚD

Prof. Dr. Wilhelm J. Ansorge (1943)

École Polytechnique Fédérale de Lausanne, School of Basic Sciences

Prof. Ansorge (pochází z Československa) patří mezi nejvýznamnější světové průkopníky v oblasti vývoje moderních sekvenačních metod a dalších metod moderní molekulární biologie. Je členem prestižních molekulárně biologických organizací jako EMBO, HUGO, HUPO. Je autorem více než 300 vědeckých publikací a více než 30 patentů. Jeho práce byly téměř 15 000krát citovány, jeho H-index je 55.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav experimentální medicíny AV ČR, v. v. i.

Prof. MUDr. Milan Elleder, DrSc. (1938)

Ústav dědičných metabolických poruch 1. LF UK a VFN

Je autorem více než 200 publikací, citován 1616krát, jeho H-index je 21. Založil Ústav dědičných metabolických poruch 1. lékařské fakulty UK. Po roce 1989 se stal proděkanem pro vědu na 1. lékařské fakultě UK, založil spolu s kolegy z lékařských fakult Univerzity Karlovy v Praze a z Akademie věd ČR společné postgraduální studium v biomedicíně, které nahradilo tehdejší kandidatury. Některé z jeho názorů viz blog na www.aktualne.cz.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Pavel Hobza, DrSc., FRSC (1946)

Ústav organické chemie a biochemie AV ČR, v. v. i.

Zabývá se teoretickým studiem nekovalentních interakcí a jejich uplatněním v chemii a biodisciplínách. Před 40 roky stál spolu s Rudolfem Zahradníkem u zrodu tohoto vědního oboru a k dnešnímu dni publikoval na toto téma více než 350 publikací, které byly citovány více než 14 000krát (H-index 68). Mezi jeho nejvýznamnější výsledky patří objev nepravé vodíkové vazby, úloha patrových interakcí a dispersní energie při stabilizaci struktur biomakromolekul a přesné výpočty stabilizačních energií stavebních bloků biomolekul. V posledních letech se zabývá počítačovým vývojem nových léků. Intenzivně se věnuje pedagogické činnosti a přednáší na Univerzitě Karlově v Praze a Univerzitě Palackého v Olomouci. Za svou kariéru vychoval více než 20 Ph.D. studentů a v jeho laboratoři pracovalo více než 15 postdoktorálních pracovníků z celého světa. V současné době školí pět Ph.D. studentů a pracuje s pěti postdoktorálními pracovníky.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. MUDr. Pavel Klener, DrSc. (1937)

Univerzita Karlova v Praze, 1. lékařská fakulta, I. interní klinika

Je internistou hematologem a onkologem. Věnoval se převážně problematice protinádorové chemoterapie. Publikoval samostatně nebo jako hlavní autor a editor 17 monografií. Jeho publikace v odborných časopisech stejně jako další životopisná data jsou k dispozici na www.Klener.cz.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Pavel Kratochvíl, DrSc., dr. h. c. (1930)

Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Je mezinárodně uznávaným odborníkem ve fyzikální chemii polymerů. Je autorem více než 200 publikací v časopisech s IF, jedné monografie a více kapitol do monografií. Jeho práce byly citovány více než 3000krát zahraničními autory. Přednesl přes 240 zvaných přednášek na mezinárodních konferencích a ve výzkumných institucích. V letech 1990–1998 byl ředitelem Ústavu makromolekulární chemie AV ČR. Vykonává řadu funkcí v mezinárodních organizacích (UNESCO, IUPAC, European Science Foundation, All European Academies, International Symposia on Polymer Analysis and Characterization). Je nositelem řady ocenění, např. medaile De Scientia et Humanitate Optime Meritis AV ČR, Čestné oborové medaile J. Heyrovského za zásluhy v chemických vědách AV ČR, Zlaté medaile Vysokého učení technického v Brně, Medaile Emila Votočka za zásluhy o rozvoj vědy a techniky VŠCHT Praha, IUPAC-Samsung Education Prize aj. Navrhovatelé jsou přesvědčeni o tom, že bude úspěšně prosazovat akademické hodnoty v odborné i etické oblasti.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. Dr. Ivan Lefkovits, dr. h. c. (1937)
University Hospital Basel

Po absolvování Vysoké školy chemicko-technologické v Praze v roce 1961 byl aspirantem v Mikrobiologickém ústavu ČSAV. V roce 1965 odjel na studijní pobyt do Neapole, dokončil postgraduální studium a získal titul Ph.D. Po obhajobě pracoval ve Frankfurtu na Paul Ehrlich Institutu, kde se seznámil s prof. N. K. Jernem, pozdějším nositelem Nobelovy ceny, který ho požádal o pomoc při zakládání Imunologického ústavu v Basileji. Zde pak pracoval jako zakládající člen od roku 1969 až do zrušení ústavu v roce 2001. Svou vědeckou prací přispěl rozhodující měrou k vývoji světové imunologie. Především vyvinul a do praktického použití zavedl metodu limitní diluční analýzy, významný je také jeho přínos ke studiu komplexity exprimovaných genů pomocí kvantitativní analýzy subcelulárních složek. Je autorem více než 150 vědeckých publikací v prestižních mezinárodních časopisech a monografiích. Jeho práce byly citovány přibližně 2000krát. Je čestným členem Učené společnosti ČR a členem Akademického sněmu AV ČR a jeho Dozorčí komise.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Karel Lemr, Ph.D. (1963)
Univerzita Palackého v Olomouci, Přírodovědecká fakulta

Ve vědecké činnosti se zaměřuje na analytickou chemii, hmotnostní spektrometrii (procesy ionizace a fragmentace látek), separační metody (kapalinová chromatografie a kapilární elektroforéza ve spojení s hmotnostní spektrometrií) a analýzu biologicky aktivních látek (chorální sloučeniny, metabolity). Přednáší základní analytickou chemii, analýzu organických sloučenin, separační metody a hmotnostní spektrometrii, vede devět disertačních prací a 18 diplomových prací. Uveřejnil 74 publikací v impaktovaných časopisech, přednesl přes 90 příspěvků na odborných setkáních (více než 10 zvaných přednášek), byl 397krát citován (bez autocitací), jeho H-index je 11. V letech 1999–2004 byl hlavním řešitelem výzkumného záměru, v letech 2005–2011 garantem výzkumné oblasti VZ. Dělal projekty např. pro GA ČR a Organizaci pro zákaz chemických zbraní. Je členem Hlavního výboru České společnosti chemické a členem zahraničních společností, např. European Academy of Sciences and Arts, The American Society for Mass Spectrometry.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. MUDr. Pavel Martásek, DrSc. (1952)
Univerzita Karlova v Praze, 1. lékařská fakulta

Je významným představitelem molekulárního lékařství v ČR a uznávaným badatelem v oblasti biochemie/patobiochemie hemu, signalizace plynnými molekulami a jejich strukturálně-funkčních podkladů. Publikoval 175 odborných článků (145 v časopisech IF), přednesl 49 vyžádaných přednášek na mezinárodním fóru, je autorem 322 abstrakt z mezinárodních konferencí, byl 5484krát citován (SCI), jeho H-index je 38. Je členem v mnoha odborných společnostech, např. The American Society for Biochemistry and Molecular Biology, Society for Neuroscience, International Medical Asso-

ciation for Experimental and Clinical Research, Society of Inborn Errors of Metabolism (reprezentant ČR a Slovenska), The Nitric Oxide Society, European Society for Clin. Invest., Společnost lékařské etiky ČLS JEP (člen výboru). Je členem redakčních rad časopisu Tohoku Journal of Experimental Medicine, časopisu společnosti Medical Science Monitor a společnosti Nitric Oxide a členem redakční rady Časopisu lékařů českých (konzultant). Je také členem výboru České lékařské akademie a členem Učené společnosti ČR.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Pavel Pitter, DrSc. (1930)

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze

Vykonává výzkumnou a pedagogickou činnost v oboru hydrochemie, hydroanalytiky, technologie ochrany životního prostředí a biodegradace organických látek. Zabývá se hledáním vztahů mezi chemickou strukturou organických látek a jejich náchylností k biologickému rozkladu. Je autorem nebo spoluautorem pěti monografií, z nichž dvě byly vydány v zahraničí (CRC Press a Elsevier). Kniha Hydrochemie vyšla již ve čtyřech vydáních. Dále je autorem nebo spoluautorem 250 publikací v časopisech a sbornících. Je řešitelem několika grantů financovaných GA ČR, MŽP a MŠMT. Od roku 1999 je členem Inženýrské akademie ČR, od roku 1992 členem Vědecké rady Hydrobiologického ústavu AV ČR. Působí jako předseda Technické normalizační komise č. 104 ÚNMZ (od roku 1994 dosud). Je také členem Asociace čistírenských expertů ČR a vodárenských expertů ČR.

Navrhuje: Biologické centrum AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Tomáš Ruml, CSc. (1954)

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, prorektor

Je uznávaným vysokoškolským pedagogem a význačným vědcem v oboru virologie, o čemž svědčí jeho publikační výsledky a řada domácích a zahraničních spoluprací. Je řešitelem či spoluřešitelem řady národních i mezinárodních projektů. Působí na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze: v roce 1984 získal hodnost CSc. v oboru Biologických věd (obhájil na ČSAV), v roce 1996 se stal docentem pro obor Mikrobiologie, v roce 2002 profesorem pro obor Mikrobiologie a od roku 2009 je prorektorem. Přednáší molekulovou genetiku a genové inženýrství. Ve vědecké činnosti řeší problematiku morfogeneze retrovirů a biosorpce těžkých kovů. Má 56 článků ve WOS, cca 500 citací, H-index 14.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Dr. Lubomir Spanhel (1958)

Université de Rennes 1

Získal vysokoškolské vzdělání v chemii na Technické univerzitě v Drážďanech (B.Sc. v roce 1980) a Technické univerzitě v Západním Berlíně (M.Sc. v roce 1985). Na téže univerzitě získal Ph.D. titul ve fyzikální chemii v roce 1988. Habilitoval se na

Univerzitě ve Würzburgu v červnu 1999 a od roku 2001 je řádným profesorem „Sol-Gel Science“ na Univerzitě v Rennes ve Francii. Patří k předním světovým odborníkům na přípravu funkčních materiálů sol-gel metodou. Jeho rozsáhlá výzkumná činnost zahrnuje přípravu materiálů s nanočásticemi polovodičů, hybridních anorganico-organických nanomateriálů, aktivních materiálů pro integrovanou optiku, nanomateriálů pro fotokatalýzu. Výsledky své práce publikoval ve více než 70 člancích v recenzovaných časopisech a na mezinárodních konferencích s citačním ohlasem větším než 600. S ČR udržuje pracovní kontakty spočívající ve výměně vzorků pro přípravu funkčních materiálů, vedení doktoranda a konzultacích.

Navrhuje: Ústav fotoniky a elektroniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Marie Stiborová, DrSc. (1950)
Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta

Je profesorkou lékařské chemie a biochemie na katedře biochemie Přírodovědecké fakulty UK. Věnuje se výzkumu aktivace karcinogenů prostřednictvím hemových enzymů (cytochromy P450, peroxidasy) a reduktas, vztahu mezi strukturou a funkcí těchto enzymů, mechanismu tvorby aduktů karcinogenů s nukleovými kyselinami (DNA, RNA), mechanismu farmakologického účinku protinádorových léčiv a konstrukci nových typů kancerostatik. Má 21 původních vědeckých prací s IF, 1030 citací dle WOS bez autocitací, H-index 27. Na Přírodovědecké fakultě přednáší biochemii, xenobiochemii, biochemii chemické karcinogeneze a biochemii jako teoretický základ biomedicíny. Vyškolila deset doktorandů Ph.D. a CSc., 71 diplomantů a vedla 20 bakalářských prací.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Karel Ulbrich, DrSc. (1947)
Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Jeho vědecké aktivity jsou zaměřeny na oblast studia syntetických polymerů a jejich konjugátů jako nosičů biologicky aktivních molekul. Z hlediska praktického využití výsledků základního výzkumu se jeho práce zaměřují na oblast vývoje cíleně působících léčiv, především kancerostatik. Publikoval více než 220 originálních prací v mezinárodních časopisech s IF, je autorem 33 patentů, byl citován (bez autocitací) více než 3500krát (SCI), jeho H-index je 39. Čtyři roky byl zástupcem ředitele Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, devět let jeho ředitelem. Přednáší na Přírodovědecké fakultě UK a VŠCHT Praha, vychoval devět doktorandů, další dva vede. Je členem Učené společnosti ČR, místopředsdou Vědecké rady AV ČR, předsdou Grémia AV ČR pro vědecký titul DSc., členem vědeckých rad VŠCHT Praha i FCHT VŠCHT, UTB Zlín, 1. LF UK a PŘF UK. Byla mu udělena Cena Učené společnosti ČR, Cena ministra školství, mládeže a tělovýchovy, cena Česká hlava, Akademická prémie. Je členem redakčních rad osmi mezinárodních časopisů. Je čelným reprezentantem velmi úspěšného oboru české vědy, svou činností v Akademickém sněmu AV ČR přispěje k udržování vědeckých a morálních hodnot této instituce.

Navrhuje: Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jitka Ulrichová, CSc. (1956)

Univerzita Palackého v Olomouci, Lékařská fakulta, Ústav lékařské chemie a biochemie, prorektorka pro vědu, výzkum a doktorská studia

Je profesorkou v oboru biochemie, od roku 2006 prorektorkou pro vědu, výzkum a doktorská studia na Univerzitě Palackého v Olomouci. Vede Laboratoř buněčných kultur (akreditace ČIA od roku 2002) a je přednostkou Ústavu lékařské chemie a biochemie UP (od roku 2008). Je členkou Selection Board – Erasmus Mundus, hodnotitelkou programu FP7 (Research for SME) a ESF, GA ČR, MPO (členka rady programu IMPULS a TIP) a konzultantkou farmaceutických společností MADAUS AG., FUMAPHARM AG., NATURPRODUKT CZ, WALLMARK, PHYTOBIOTICS. Dále je členkou Centre for doctoral education – European University Association a oborových rad Lékařské fakulty UP a Přírodovědecké fakulty UP a Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Od roku 2005 předsedá České společnosti chemické. Svou vědeckou činnost zaměřuje na biologickou aktivitu přírodních látek in vitro, in vivo (cytotoxicita, cytoprotektivita), primární buněčné kultury (hepatocyty, fibroblasty, keratinocyty). Má 110 původních prací, 26 review, sedm patentů, citační index (SCI) 450, H-index 16.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Kamil Wichterle, DrSc. (1941)

Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava

Zabývá se experimentálním i teoretickým základním výzkumem v chemickém inženýrství vícefázových disperzí, zejména za zvláštních okolností, např. v neneutronských kapalinách, vysoce viskózních látkách a v tekutých kovech. Jmenovitě se věnuje hydrodynamice plynokapalinových směsí, viskozimetrii a reometrii, míchání a míchacím operacím, sdílení tepla a vícefázovým reaktorům. Pracuje na vývoji průmyslových postupů (zpracování suspenzí, polymerační reaktory, pyrolýzní reaktory, recyklace metalurgických odpadů aj.) včetně návrhu procesů a zařízení a výzkumu na poloprovozních jednotkách. Vykonává rovněž expertizní a konzultační činnost. Publikoval 75 recenzovaných časopiseckých sdělení a tři monografie, je autorem 24 vynálezů. Podrobnosti na stránkách <http://homen.vsb.cz/~wih15/personal/>.

Navrhují: Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

B.III VÝZNAMNÍ DOMÁCÍ A ZAHRANIČNÍ VĚDCI
Z OBLASTI HUMANITNÍCH A SPOLEČENSKÝCH VĚD

Prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc. (1957)

Slezská univerzita v Opavě, Filozoficko-přírodovědecká fakulta, děkan

Zaměřuje se na nejnovější historii Československa a střední Evropy, Česko-polské vztahy a dějiny Slezska. Od roku 1990 přednáší na Slezské univerzitě v Opavě, příležitostně přednáší či vede přednáškové cykly na řadě českých i zahraničních uni-

verzit. Je autorem či spoluautorem 16 monografií a více než 150 vědeckých studií doma i v zahraničí. Je členem řady vědeckých, redakčních a jiných rad. Detailní informace na <http://www.fpf.slu.cz/obecne/jirasek/aktivity/view>.

Navrhuje: Historický ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. PhDr. Václav Ledvinka, CSc. (1947)

Archiv hlavního města Prahy, ředitel

Zabývá se výzkumem v oblasti historie, zejména se zaměřuje na starší české dějiny, hospodářské a sociální dějiny raného novověku a dějiny měst. Je autorem (spoluautorem) monografií a příruček (Dějiny českých měst – Praha, Dějiny Prahy v datech, Pražské paláce, Pražský uličník, Úvěr a zadlužení české šlechty, Historische Stätten – Böhmen und Mähren ad.), 105 vědeckých statí, na 200 vědecko-populárních titulů (kniha, seriálů, článků, scénářů). Dále je autorem (spoluautorem) a organizátorem 15 historických výstav a výstavních katalogů, pořadatelem a spolupořadatelem 36 mezinárodních vědeckých konferencí a symposií, editorem a šéfredaktorem ediční řady Documenta Pragensia Monographia (24 svazků) a recenzovaných periodik Pražský sborník historický (37 svazků) a Documenta Pragensia (26 svazků). Působí jako ředitel Archivu hlavního města Prahy a externí učitel historických kateder Filozofické fakulty UJEP (od roku 1984) a Filozofické fakulty UK (od roku 1992). Je místopředsedou Vědecké archivní rady ČR, členem Rady NM, vědeckých rad Fakulty sociálních věd UK a Filozofické fakulty UJEP, dozorčích rad Historického ústavu AV ČR, v. v. i., a Orientálního ústavu AV ČR, v. v. i., užší redakční rady ČČH ad.

Navrhuje: Orientální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Zdeněk Měřínský, CSc. (1948)

Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav archeologie a muzeologie, vedoucí

V roce 1972 absolvoval Filozofickou fakultu UJEP, titul PhDr. získal v roce 1975, hodnost CSc. v roce 1988. V letech 1974–1989 byl odborným a vědeckým pracovníkem Archeologického ústavu ČSAV v Brně, pak krátce vedl historické archeologické oddělení Moravského zemského muzea v Brně. Od roku 1992 působí na Filozofické fakultě MU, kde se stal roku 1996 docentem a roku 2000 profesorem. V současnosti vede na fakultě Ústav archeologie a muzeologie (od roku 1999) a je členem Vědecké rady fakulty. Do roku 2009 byl členem Vědecké rady AV ČR a řady grémií a redakčních rad. Přednáší též na Slezské univerzitě v Opavě a na Západočeské univerzitě v Plzni. Dlouhodobě se zaměřuje na archeologii středověku, medievistiku, české a rakouské středověké dějiny, problematiku hradů, zaniklých vesnic, historickou topografii a historickou vlastivědu. Z významnějších archeologických výzkumů lze uvést Žabčice-Koválov, Dolní Věstonice, Strachotín, hrad Bítov. Je rovněž dlouholetým vedoucím expedice na hradě Rokštejně, autorem několika set původních vědeckých studií a autorem či spoluautorem 20 monografií.

Navrhuje: Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i.

Prof. Mag. Dr. Stefan Michael Newerkla (1972)

Universität Wien, Institut für Slawistik

Napsal tři monografie a více než 60 vědeckých článků, spolupracoval na učebnici češtiny a dalších knihách, vedl několik vědeckých grantů. Na Vídeňské univerzitě garantuje výuku západoslovanské jazykovědy, v popředí jeho vědecké práce stojí bohemistika v širším kontextu. Mimo jiné je jedním z deseti profesorů Senátu Vídeňské univerzity, členem představenstva Institutu pro dunajský prostor a střední Evropu (IDM), řídícího grémia AKTIONu ČR – Rakousko, Stálé pracovní skupiny pro filologii a literární vědu AK MŠMT ČR, různých vědeckých rad (mj. i Collegia Bohemica, o.p.s.), místopředsdou Stálé konference rakouských a českých historiků ke společnému kulturnímu dědictví MZV ČR a rakouského BMEIA. Vzhledem ke svým odborným kvalitám i zkušenostem v oblasti organizační, jakož i jazykové kompetenci spojené navíc s výbornou znalostí českého prostředí, je navrhován vedením Filosofického ústavu AV ČR, v. v. i., do Akademického sněmu AV ČR.

Navrhuje: Filosofický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Tibor Pichler, CSc. (1949)

Filozofický ústav Slovenské akademie věd, ředitel

Je odborníkem na středoevropské intelektuální dějiny s osobitým zájmem o dějiny politických idejí a nacionalismu v tomto prostoru, o dějiny slovenského filozofického a politického myšlení. Je autorem mnoha inovativních studií, koeditoval vícero knižních publikací doma i v zahraničí. Jeho nejcitovanějším dílem je monografie Národovci a občania. Vedl řadu úspěšných domácích výzkumných projektů, podílel se na řešení projektů zahraničních (Rakousko, SRN, Španělsko, USA), projektů Center excellence SAV, byl zvaným přednášejícím na SSEES v Londýně, na Aarhuské univerzitě, na CSIC Madrid a dalších zahraničních pracovištích. Přednášel dějiny slovenského politického myšlení na Univerzitě Komenského v Bratislavě. Je členem Evropské komise proti rasismu a intoleranci ve Štrasburku. Vzhledem ke svým odborným kvalitám i zkušenostem v oblasti organizační je navrhován vedením Filosofického ústavu AV ČR, v. v. i., do Akademického sněmu AV ČR.

Navrhuje: Filosofický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Eva Semotanová, DrSc. (1952)

Historický ústav AV ČR, v. v. i., zástupkyně ředitelky

Od roku 1984 je vedoucí vědeckou pracovnící Historického ústavu AV ČR. Specializuje se na historickou geografii, dějiny kartografie a srovnávací dějiny měst. V roce 1998 obhájila titul DrSc., v roce 2002 byla habilitována a v roce 2006 jmenována profesorkou. Sleduje oblast interdisciplinárních oborů na pomezí historických a geografických věd. Zabývá se problematikou proměn historické krajiny zejména v souvislosti s procesem urbanizace českých zemí. Prosazuje využití kartografické metody, GIS a kartografických pramenů v historické práci. Byla a je řešitelkou a spoluřešitelkou řady grantů AV ČR a GA ČR. Je členkou mezinárodní společnosti Polsko-Czeskie Towarzystwo Naukowe. V roce 2004 získala za Historický atlas měst ČR Cenu za výzkum ministryně školství, mládeže a tělovýchovy (spolu s J. Žemličkou) a v roce

2007 prestižní mezinárodní cenu W. Felczaka a H. Wereszyckého na Jagellonské univerzitě v Krakově za výstup grantového projektu GA ČR: Kladsko. Proměny středoevropského regionu. Historický atlas.

Navrhuje: Historický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. František Šmahel, DrSc., dr. h. c. mult. (1934)

Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Centrum medievistických studií, zástupce ředitele Centra

Je historikem středověku (obecné dějiny 14. a 15. stol., dějiny univerzit a středověké filozofie). V letech 1990–1998 byl ředitelem Historického ústavu AV ČR, v letech 1993–1998 vedoucím semináře středověkých dějin na Filozofické fakultě UK, v letech 1998–2004 ředitelem Centra medievistických studií a v letech 2001–2009 předsedou Vědecké rady AV ČR. V roce 1990 obdržel Max Planck Research Award, v roce 1995 Výroční cenu AV ČR, v roce 1996 Hans Sigrist Preis Univerzity v Bernu, v roce 2005 Praemium Bohemiae. Je členem Učené společnosti ČR (1998–2004 byl místopředsedou a předsedou), Honorary Member of The American Historical Association, Corresponding Fellow of the Royal Hist. Society, British Academy, Monumenta Germaniae Historica, Medieval Academy of America. V roce 2002 mu bylo uděleno státní vyznamenání I. stupně. Díky svým zkušenostem i díky svému mimořádnému vědeckému a lidskému renomé by výrazně posílil Akademický sněm AV ČR.

Navrhují: Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Petr Vorel, CSc. (1963)

Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, děkan

Náleží k vynikajícím badatelům střední generace, kteří se profilovali v posledních dvou desetiletích a do svého výzkumu integrovali současné diskursy a metody evropské historické vědy. Publikoval řadu průkopnických prací k hospodářskému a kulturnímu působení raně novověké šlechty a k městskému prostředí. Druhou, zcela původní badatelskou linii tvoří vývoj měny a peněžních systémů. Úspěšně plní náročné organizační funkce v domácích (děkan Fakulty filozofické Univerzity Pardubice, předseda Sdružení historiků ČR) i mezinárodních institucích a orgánech, působí na půdě Mezinárodního komitétu historiků, naposled jako organizátor sekce na XXI. kongresu historických věd v Amsterodamu.

Navrhuje: Historický ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. PhDr. František Vrhel, CSc. (1943)

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav etnologie, ředitel

Je zkušených pedagogem, dlouhodobým pracovníkem Filozofické fakulty UK. Jádro desítky let trvající pedagogické činnosti jsou přednášky z teorie etnologie a lingvistické antropologie. Dosavadní publikační činnost zahrnuje několik monografií

a desítky studií publikovaných v českých i v zahraničních časopisech. Návrh kandidáta se opírá nejen o jeho odbornou prestiž, nýbrž i o technické zkušenosti (v letech 1991–1994 byl proděkanem pro zahraniční styky, v letech 1994–2000 děkanem FF UK).

Navrhuje: Etnologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Josef Žemlička, DrSc. (1946)

Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Centrum medievistických studií

Historický ústav AV ČR, v. v. i.

Je autorem řady knižních i časopiseckých titulů zaměřených hlavně k problematice vzniku a vývoje českého státu ve středověku (přemyslovská epocha), a to s akcentem na politický, hospodářský a sociální vývoj. Zabývá se problematikou středověkého osídlení a kolonizace. Účastnil se mezinárodního výstavního projektu Europas Mitte um 1000 (oceněno Cenou Akademie věd) a projektu organizovaném univerzitou v Cambridge (výstupem publikace Christianization and the Rise of Christian Monarchy, Cambridge 2007). Pracuje i v Historickém ústavu AV ČR, v. v. i., a od začátku devadesátých let pedagogicky působí na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (Ústav českých dějin, vedoucí semináře středověkých dějin). Patří k předním odborníkům v oblasti studia středověkých dějin. Jako přední, mezinárodně uznávaný vědec je vhodným kandidátem do Akademického sněmu AV ČR.

Navrhují: Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Historický ústav AV ČR, v. v. i.